

N° 199. Landsstingets Forhandlinger.

3113

Enefte Del. af Lovf.

spørgsmaal, sigtes derved til de Afstemninger, der foreligge baade i dette og det andet Thing, og vel ogsaa til den høitærede Ministers Stilling til dem. De to Medlemmer, der fortsatte Modstanden mod den offentlige Paataale af den Handling at færdes over en anden Mands Mark, have tilladt sig at stille dette Forslag, ganske vist ikke med nogen Forventning om, at det vil gaa igjennem, men af en vis Nysgjærlighed, idet vi i alt Fald ville nedlægge en, om det saa maa være, sidste Indsigelse mod den efter vor Skjøn i saa høi Grad anomale Bestemmelse, at den ringe Retshænselse at færdes over en anden Mands Mark skal være Gjenstand for en offentlig Politifag. Det strider imod Retshænselsens Karakter og er en Afvigelse fra gjældende Lovgivningsregler for lignende Forseelser. Jeg har ikke i dette Thing hørt noget juridisk Argument mod de Analogier, som jeg paa tidligere Stadier har tilladt mig at opstille. Derimod har jeg fra den høitærede Ministers og enkelte Medlemmers Side hørt praktiske Hensyn blive gjort gjældende, Hensyn, som det værdige Medlem for 10de Kreds og jeg ikke tillægge megen Vægt og i alt Fald ikke en saadan Vægt, at de kunne overvinde vor Modstand mod den Anomali, for hvilken vi ville see Lovforlaget fritgjort — og overfor hvilke vi endvidere gjøre gjældende, at den offentlige Paataale vil lede til chifante Benyttelser af den i og for sig farlige Bestemmelse i § 8. I det andet Thing har man ikke gjendrevet de af mig opstillede Analogier, men fremdraget andre Analogier, der formentlig skulde gaa i modsat Retning, og navnlig villet hente saadanne fra Sagtloven. Det er muligt, at der har indsnæget sig en eller anden anomal Bestemmelse ogsaa i Sagtloven, men jeg tror, at det er farligt for dem, der holde paa den offentlige Paataale, at minde om Bestemmelser i Sagtloven. Dennes § 16 gaar ud paa, at den Uvedkommende, som antræffes med Skydevaaben eller Sagtbund paa anden Mands Grund udenfor de almindelige Veie, uden at det er bevist, at

82de Møde. Ordentlig Samling 1871—72.

om Mark- og Besked.

3114

han har udsøgt ulovlig Sagt, skal bøde saa og saa Meget, og denne Overtrædelse er tilgode § 19 Gjenstand for privat Paataale. Altsaa, naar en Mand begaar en dobbelt Forseelse, nemlig først at gaa over en anden Mands Mark og dernæst at gaa med Bøsse over en anden Mands Mark, saa er denne hans dobbelte Forseelse privat Paataale undergivet, men naar han kun begaar den enkelte Forseelse, den at gaa over en anden Mands Mark, begaar han en Handling, som, naar vort Endringsforslag ikke vedtages, vil være offentlig Paataale undergivet. Jeg har tilladt mig at paavise denne Modsigelse, fordi Sagtlovgivningen er bleven fremdragen i det andet Thing. Lignende Modsigelser fremkomme overfor andre Bestemmelser i vor Lovgivning. Naar § 8 forbyder at færdes paa anden Mands Mark, bliver den blotte Betræden af anden Mands Jord, saa som det, at et Barn gaar over en stuefrosen Bratmark, en Forseelse, hvorfor der efter Lovforlaget, som det foreligger, skal idømmes Mulkt under en offentlig Politifag. Paragrafen omfatter paa den anden Side mere betydelige Forseelser, og da navnlig den Færden paa anden Mands Mark, som er skadegjørende. Saadanne større Forseelser, som involvere en Beskædigelse af anden Mands Eiendom, vilde allerede kunne straffes efter den nugældende Lovgivning, men de vilde ifølge Straffelovens § 296 være undergivne privat og ikke offentlig Paataale. — Jeg beder at undskylde, at jeg har optaget Thingets Tid endnu en Stund for paany at manifestere min Aville imod den Anomali, der fremkommer, naar vort Forslag ikke vedtages. Jeg tror, at de, der have at beskæftige sig med mindre væsentlige, mindre vigtige og mindre omfattende Love, have den samme Forpligtelse med Hensyn til disses Behandling som de, hvem det tilfalder at behandle større Lovarbejder, der ere betydelige Fremstød i vor Retstilstand. Vi stille de samme Fordringer til Korrekthed og Regelmæssighed paa de smaa som paa de store Omraader; Lovgivningen skal